

GLÜSING, JOHANN OTTO
DILLNER, JOHAN

**Herrans Jesu Christi cateches. Utur
evangelisterne sammandragen af J.O.G.
Stockholm, 1817. Tryckt i Hedmanska
boktryckeriet. Reg. gatan, qv. Vätan, huset
n:o 4.**

Stockholm
1817

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

GLÖSING, J. O.

Teol.
Katalo
(Pn)

1700-1829

HERRANS
JESU CHRISTI
CATECHES.

Utur

Evangelisterne sammandragen

af

J. O. G.

STOCKHOLM, 1817.

Tryckt i HEDMANSKA Boktryckeriet.

Reg. Gatan, Qv. Vätan, Huset N:o 4.

För de trognas tjenst, hvilka önska åt sina barn ett kort och oväldigt utdrag af den Christna Lärau, är denna samling gjord af Herrans Jesu Bud, såsom en kort, ren och sanfärdig sammanfattning af den saliggörande Christna lärans hufvudstycker, hämtad ur de fyra Evangelisters, af alla Christna, utan undantag, såsom Guds eget ord erkända, heliga skrifter. Denna Lära består endast och allenast i *tro* och *lydnad* af Guds vilja. Den saliggörande *tron* åter består i en fullkomlig, odelad förtröstan och förtroende till den osynlige Guden och Jesum Christum vår Herre och Frälsare, hvilken är GUD själf personligen uppenbarad i köttet, och vår nya människas pånyttfödare. Denna *tro* känner inga tronsarticular, och vet af ingen ordastrid, utan en Herre, en Tro, ett Andans Dop, en Gud och alla trognas Fader. De så kallade *Trons Articular* höra till *sanningens kunskap*, hvilken är de trognas ljus efter hvars och ens mått, ja, detta sanningens ljus lyser också i de otrogna, dock endast såsom mänskenet; till ett vittnesbörd öfver dem; men icke de, som blott veta Herrans vilja, prisas salige, utan de som göra densamma. Den sanna *tron* deremot är kunskapens prøfvosten, som visar om ljuset är af Christum, eller ett irrsken ur phantasiens rike, till för-

störing för trons fattande af Jesum, och hvad sålunda icke är tron likmätigt kallas *Kätteri*. Det andra hufvudstycket af den Christna läran, är *lydnaden* för Guds vilja, hvarvid den trogna själen födes på nytt till en ny vilja och blir en anda med Gud, efter Jesu Christi förebild, hvilken var in till döden lydig.

När, i följe häraf, Evangelium om Christo förkunnas af trons anda, med dessa ord: *Görer bättring, himmelriket är när, Jesus Christus, Gud och människa, Guds korsfäste Son vill sjelf antaga sig människornas själar!* och ordet faller i ett hjerta, som är till tro dugligt, (ty tron är icke hvars mans sak, för mångens hårda hjerta skull) så fäster sig den trogna själen dervid, finner invärtes en utomordentlig rörelse, ljus och kraft, hvilket är morgonrånnan till den stora dagen och Evangelium om Christo; kraften deraf gör den trogna själen lydig och full af god vilja till bättring och sinnesändring. Är det nu fullt alfvar, så att tron rotar sig djupt, och står fast i alla fröstelser, så blir Guds rike uppenbart i kraft, och Jesus ImmanuEl känd i sitt rike. Många äro till denna salighet kallade, men få utkorade, emedan många följa *förnuftets ljus*, men få *trons ljus*.

HERRANS *JESU CHRISTI* CATECHES.

Hvilken som *upplossar* ett af dessa minsta buden, och lärer så menniskorna, han skall kallas den minste i himmelriket; men hvilken, som det gör, och lärer, han skall kallas stor i himmelriket. *Matth. 5: 19.*

1. Om kärleken till *Gud.*

Du skall älska Herran din Gud, af allt ditt hjerta, af all din själ (och af alla dina krafter), och af all din hog. Detta är det yppersta och största budet. *Math. 22: 37, 38. Luc. 10: 27.*

2. Om kärleken till *Nästan.*

Du skall älska din nästa, som dig sjelf. Detta andra budet är det första likt. På dessa tu buden hänger all lagen, och Profeterna. *Math. 22: 39, 40. Luc. 10: 36, 37.*

3. Om kärleken till *Bröderna.*

Ett nytt bud gifver jag eder, att J älsken eder inbördes; såsom jag hafver älskat eder, på det J ock skolen älska eder inbördes. Deraf skola alla förstå, att J ären mine lärjungar, om J hafven kärlek inbördes. *Joh. 13: 34, 35.*

4. Om kärleken till *ovänner.*

Älsker edra ovänner; välsigner dem, som eder banna; görer väl emot dem, som eder hata: heder för dem, som göra eder skada, och förfölja eder: På det J skolen vara eder Faders

barn, som är i himmelen: ty Han låter sin sol uppgå öfver onda och goda, och låter regna öfver rättfärdiga och orättfärdiga. Math. 5: 44, 45.

5. Om den *allmänna kärleken*.

Allt det J viljen människorna skola göra eder, det görer J ock dem: ty detta är lagen och Profeterna. Math. 7: 12.

6. Om *Bot och Bättring*.

Görer bättring: himmelriket är kommet hart när. Math. 4: 17.

7. Om den *nya födelsen* i bättringen.

Sannerliga, sannerliga säger jag dig; utan en varder född af vatten och Andanom, kan han icke ingå i Guds rike. Det som är födt af kött, det är kött, och det som är födt af *Andanom*, det är ande. J måste födas på nytt. Joh. 3: 5, 6, 7. Sannerligen säger jag eder, utan J omvänder eder, och varder såsom barn, skolen J icke komma i himmelriket. Math. 18: 3.

8. Om *efterföljd* i vår Herres Jesu *lif och afdöende* på jorden.

Hvilken som vill följa mig, han vedersake sig sjelf, och tage sitt kors uppå sig, och följa mig; Ty hvilken som vill behålla sitt lif, han skall mista det: och hvilken som mister sitt lif för min skull, han skall finna det. Hvad hjälper nu det människan, om hon förvärfvar hela världen, och får dock skada till sin själ? Eller hvad kan människan gifva, det hon kan igenlösa sin själ med? Math. 16: 24, 25, 26.

9. Om försakelse af timliga egodelar, och
samlande af himmelska skatter.

J skolen icke församla eder ägodelar på jorden; der mal och rost förderfvar dem; och der som tjufvar grafva, och stjåla: Utan församler eder ägodelar i himmelen, der hvarken rost eller mal förderfva dem; och der tjufvar icke grafva, eller stjåla; Ty der edra ägodelar äro, der är ock edart hjerta. Math. 6: 19, 20, 21.

10. Om Närings sorg och Själasorg.

Sörjer icke för edert lif, hvad J skolen äta och dricka; och icke för eder kropp, hvad J skolen kläda eder med. Är icke lifvet mer än maten, och kroppen mer än kläder? Så skolen J nu icke hafva omsorg, sägande: Hvad skole vi äta? Eller hvad skole vi dricka? Eller hvad skole vi kläda oss med? Ty allt sådant söka Hedningarne. Eder himmelske Fader vet väl, att allt detta göres eder behof. Söker först efter Guds rike och dess rättfärdighet: så faller eder allt detta till. Sörjer icke fördenskull för morgondagen: ty morgondagen hafver sjelf sin omsorg med sig. Det är nog att hvar dag hafver sin egen plåga. Math. 6: 25, 31, 32, 33, 34.

11. Om frässeri och dryckenskap, samt
Medel deremot.

Vakter eder, att edor hjertan icke förtungade varda med svalg och dryckenskap, och med detta lefvernets omsorg, så att den sista dagen kommer eder för hastigt uppå. Ty han varder kommande, såsom en snara öfver alla,

som bo på jorden. Så vaker nu alltid, och beder, att J mågen undfly allt detta, och stå för människones Son. Luc. 21: 34, 35, 36.

12. Om *Bönen*.

Beder, och eder skall varda gifvet; söker och J skolen finna; klapper, och eder skall upplåtas: Ty den som beder, han får; och den som söker, han finner; och honom som klappar varder upplåtet. Eller hvilken är den menniska ibland eder, som, om hans son bedes bröd af honom, bjuder honom en sten? Eller om han bedes fisk, mån han då räcker honom en orm? Är det nu så, att J som onde ären, kunnen likväl gifva edra barn goda gåfvor; huru mycket mer varder eder Fader, som är i himmelen, gifvande dem godt, som bedes af Honom? Math. 7: 7 — 11. Gud är en ande; och de Honom tillbedja, skola tillbedja Honom i andanom och sanningen. Joh. 4: 24. När du beder, skall du icke vara, som de skrymtare; förty de stå gerna i synagogorna, och i gatuhörnen, och bedja, att de skola blifva sedde af människor. Sannerliga säger jag eder, de hafva fått sin lön. Men när du beder, så gack in i din kammar, och slå dörren till, och bed din Fader hemliga; och din Fader, som i löndom ser, skall dig det vedergälla uppenbarliga. Och när J bedjen, skolen J icke vara mångtalige, såsom Hedningarne: ty de mena, att de skola varda hörde för sina många ord skull. Varer fördens skull dem icke like. Eder Fader vet väl hvad eder göres behof, förr än J bedjen Honom. Derröföre skolen J bedja altså: Fader vår, som äst
i him-

i himlom, helgadt varde ditt namn! Tillkomme ditt rike! Ske din vilja, såsom i himmelen, så ock på jorden! Gif oss i dag vårt dageliga bröd! Och förlåt oss våra skulder så, som ock vi förlåte dem oss skyldige äro! Och inled oss icke i frestelse, utan fräls ifrån ondo! Ty riket är ditt, och magten, och härligheten i evighet: Amen! Math. 6: 5 — 13. Hvad J bedjen i mitt namn, det skall jag göra, Joh. 14: 14.

13. Om *tron* och *förtröstan* till Gud och Christum.

Den der tror (Evangelium om Christo) och blifver döpt, han skall varda salig: men den der icke tror, han skall varda fördömd. Men dem som tro, skola dessa tecken efterfölja: genom mitt namn skola de utdrifva djefflar: de skola tala med nya tungor: de skola fördrifva ormar: och om de dricka något det dödeliget är, skall det dem intet skada: på de kränka skola de lägga händerna, så varder det bättre med dem. Marc. 16: 16, 17, 18. Så älskade Gud verlden, att Han utgaf sin enda Son, på det att hvar och en, som tror på honom, skall icke förgås, utan få evinnerligt lif. Hvilken som tror på Honom, han varder icke dömd; men hvilken som icke tror, han är redo dömd, efter det han icke trodde i Guds enda Sons namn. Hvilken som tror Sonen, han hafver evinnerliget lif; men den som icke tror Sonen, han skall icke få se lifvet; utan Guds vrede blifver öfver honom. Joh. 3: 16, 18, 36. Jesus sade till Martha: Jag är upståndelsen och

lifvet: hvilken som tror på mig, han skall lefva, om han än död blefve. Och hvar och en som lefver, och tror på mig, han skall icke dö evinnerliga. Joh: 11: 25, 26. Tron J på Gud, så tron J ock på mig. Tror mig, att jag är i Fadren och Fadren i mig. Sannerliga, sannerliga säger jag eder: Den der tror på mig, de gerningar, som jag gör, skall ock han göra; och skall göra större än desse: ty jag går till Fadren. Joh. 14: 1, 11, 12. Efter du såg mig, Thoma, tror du. Salige äro de, som icke se, och dock tro. Dessa tecken äro skrefven, på det J tro skolen, att Jesus är Christus Guds Son, och att J genom tron skolen hafva lif i Hans namn Joh. 20: 29, 31.

14. Om *Kärleksverk* och *Allmosor*.

Låter edert ljus lysa för menniskom, att de måge se edra goda gerningar, och prisa eder Fader, som är i himmelen. Gif honom, som af dig bedes, och vänd dig icke ifrån honom, som något vill låna af dig. Math. 5: 16, 42. Hafver akt på edra almoso, att J icke gifver henne för menniskom, på det J skolen varda sedde af dem: annars hafven J ingen lön när eder Fader, som är i himmelen. När du vill gifva allmoso, så lät din venstra hand icke veta, hvad den högra gör. På det din allmosa blifver lönlig; och din Fader, som i löndom ser, vedergäller dig det uppenbarliga. Math. 6: 1, 3, 4. När du gör middagsmåltid eller nattvard, bjud icke dina vänner, eller dina bröder, eller dina fränder! eller dina grannar, som rike äro; att de icke bjuda dig igen, och löna dig dina välgerning. Utan när du gör gästebod,

kalla de fattiga, sjuka, halta, blinda. Och salig äst du; ty de förmå icke löna dig igen; men dig varder igen lönt i de rättfärdigas uppståndelse, Luc. 14: 12, 13, 14. Gör er vänner af den orätta Mammon, på det att när J behöfven, skola de annama (uptaga) eder uti evinnerliga hyddor. Luc. 16: 9. Gack, och gör barmhertighet på de nödlidande, så äro de din nästa, och du får lefva. Luc. 10: 17, 29, 37.

15. Om *bannor* och *svordom*.

J skolen allsintet svärja, hvarken vid himmelen; ty han är Guds stol: Eller vid jorden; ty hon är Hans fotapall; ej heller skall du svärja vid Jerusalem; ty det är en mächtig Konungs stad. Ej heller skall du svärja vid ditt hufvud: ty du förmår icke göra ett hår hvitt eller svart. Men edert tal vare Ja, hvad ja är, och Nej, hvad nej är; hvad deröfver är, det är af ondo. Math. 5: 34, 37. Jac. 5: 12.

16. Om *ödmjukhet*, *saktmod* och *tålamod*.

J skolen icke stå det onda emot: utan är det så, att någon slår dig vid det högra kindbenet, så vänd honom ock det andra till. Och om någon vill gå till rätta med dig, och taga din rock ifrå dig, låt honom ock hafva kappan med. Och om någon nödgar dig en mil, så gack två med honom. Math. 5: 39, 41. Kommer till mig, J alle som arbeten och ären betungade; och jag vill vederqvicka eder. Tagen på eder mitt ok, och lærer af mig: ty jag är mild och ödmjuk af hjertat och J

skolen finna ro till edra själar. Ty mitt ok är ljuft, och min börda är lätt. Math. 11: 28—30.

17. Om *försonlighet* och *fridsamhet*.

Då steg Petrus fram till honom och sade: Herre: huru ofta skall min broder synda emot mig, och jag skall förlåta honom det? äro sju resor nog? Då sade Jesus till honom: Jag säger dig icke sju resor; uten sjutio sinom sju resor. Math. 18: 15, 16, 17, 21, 22. Hafver frid emellan eder inbördes. Marc. 9: 50. Varer barmhertige, såsom eder Fader ock barmhertig är. Dömen icke, så varden J icke dömde: fördömer icke, så varden J icke fördömde: förlåten, så varder eder förlåtet. Gifven, så varder eder gifvet. Ett godt mått, väl packadt, skakadt och öfverflödande skall man gifva uti edart sköt: ty med samma mått som J mäten, skola andra mäta eder. Luc. 6: 36, 37, 38. Math. 7: 1, 2.

18. Om *förargelse* eller *onda exempel*,

Hvilken som förargar (förer till affall) en af dessa små, som tro på mig, honom vore bättre att en qvarnsten vore bunden vid hans hals, och han sänktes ned i hafsens djup. Ve verlden för förargelse skull: ty förargelse måste ju komma; dock ve den menniska, genom hvilken förargelse kommer. Är det så, att din hand eller din fot är dig till förargelse, så hugg honom af och kastan ifrån dig. Bättre är dig ingå uti lifvet halt, eller lem-malös, än du skulle hafva två händer och två fötter, och kastas i evinnerlig eld, der deras matk icke dör, och elden icke utsläc-kes. Och är det så, att ditt öga är dig till

förargelse, rif det ut, och kastat ifrån dig. Bättre är dig, att du ingår i lifvet enögder, än du skulle hafva tu ögon och kastas i helfvetes eld. Ser till, att J förakten ingen af dessa små, som tro på mig. Math. 18: 6, 10, C. 5: 29, 70. Marc. 9: 42—48. Luc. 17: 1, 2. Col. 3: 5.

19. Om *underdånighet* under *Gudomlig* och *menschlig ordning*.

Gifver Kejsaren hvad Kejsaren tillhör, och Gudi hvad Gudi tillhör. Math. 22: 21.

20. Om *menniskofruktan* och *Gudsfruktan*.

Mina vänner, rädens icke för dem, som dräpa kroppen, och hafva dock icke magt att dräpa själen: utan rädens mer honom som kan förderfva både själ och kropp i helfvetet. Säljas icke två sparfvar för en skärf? Och en af dem faller icke på jorden, eder Fader förutan. Äro ock eder hufvudhår all räknad. Derföre skolen J icke rädas: J ären ju mer värde än många sparfvar. Math. 10: 28—30. Luc. 12: 4, 5.

21. Om *Falska Lärare* och *Christi fiender*.

Vakten eder för de falska Profeter, som komma till eder i fårakläder (skenhelig yta); men invärtes äro de glupande ulfvar. Utaf deras frukt skolen J känna dem. Math. 17: 15, 16. Om någon säger till eder i de sidsta tiderna: Si här är Christus, eller der; så tror det intet. Ty falske Christi, och falske Profeter skola uppkomma, och skola göra stor tekn och under; så att om möjligt vore, skola ock de utvalde förförde varda. Si, jag haf-

ver sagt eder det förut. Math. 24: 23—25.
Luc. 21: 8.

22. Om *verldsliga äretitlar, och hederställen.*

J veten, att verldsliga Förstar äro rådan-
de, och de som herrar äro, hafva magten.
Så skall det icke vara ibland eder; utan den
som vill vara mächtig ibland eder, han vare
eder tjenare. Och hvilken ibland eder vill
vara den främste, han vare eder dräng. Så-
som menniskones Son är icke kommen, på
det Han vill låta tjena sig; utan Han vill tje-
na, och gifva sitt lif till återlösning för män-
ga. Math. 20: 25—28. Luc. 22: 25—27. J sko-
len icke låta kalla eder Rabbi (Doctor*):
ty en är eder lärare, Christus; och J ären
alle bröder. Och J skolen ingen fader kalla
eder på jorden: ty en är edar Fader, som är
i himmelen. Och J skolen icke låta kalla
eder Mästare: ty en är eder Mästare, Chri-
stus. Den som ypperst är ibland eder, han
skall vara edar tjenare. Math. 23: 8—12.
Då sade han till dem som budne voro, en
liknelse, märkande, huru de sökte efter att
sitta främst, sägande till dem: När du blifver
buden af någon till bröllop, så sätt dig icke
i främsta rummet; att icke tilläfventyrs någon
kommer, som buden är af honom, och ärli-
gare än du. Och då kommer han, som bå-
de dig och honom budit hafver, och säger
till dig: Gif denna rum. Och då måste du
med blygd begynna sitta ned bättre. Utan
heldre när du varder buden, gack och sätt

*) Lärare.

dig i yttersta rummet; att då han kommer, som dig budit hafver må han säga till dig: Min vän, sitt upp bättre. Och då sker dig heder för dem, som der med dig till bords sitta. Ty hvar och en som upphöjer sig, han skall varda förnedrad: Och den sig förnedrar, han skall varda upphöjd. Luc. 14: 7—11.

23. Om *herbergerande* och *de trognas upptagande*.

Hvilken som eder annamar, han annamar mig; och hvilken som mig annamar, han annamar Honom, som mig sändt hafver. Hvilken som annamar en Profet, i en Profets namn, han skall få en profets lön; och hvilken som annamar en rättfärdig, i en rättfärdigs namn, han skall få en rättfärdigs lön. Och hvilken som gifver en af dessa minsta en bägare kalt vatn dricka, allenast i en lärjunges namn, sannerliga säger jag eder: Det skall icke blifva honom olönt. Math. 10: 40—42.

24. Om *Herrans Nattvard* eller om *Broderliga kärleksmåltider*.

Herren Jesus, i den natten då han förädd vardt, tog Han brödet; tackade, bröt det, och sade: Tager, äter; detta är min lekamen som för eder brytes. Detta görer till min åminnelse. Sammalunda ock kalken, efter Nattvarden, och sade: Denna kalk är det nya Testamentet i min blod. Detta görer, så ofta J dricken till min åminnelse. Ty så ofta J äten af detta bröd och dricken af denna kalk (det nya Testamentets) skolen J förkunna Herrans död, till dess Han kommer. Hvilken nu ovärdeliga äter af detta bröd eller dricker af

Herrans kalk, han blifver saker på Herrans lekamen och blod. Men pröfve menniskan sig sjelf, (om hon står i kärleken) och äte så af det brödet, och dricke af den kalken. Ty den ovärdeliga äter och dricker, han äter och dricker sig sjelfvom domen, icke åtskiljandes (från de otrognas gemenskap) Herrans lekamen (Christi trogna lemmar). Derföre mina käre bröder, när J tillhopa kommen till att äta (kärlekens-bröd), så bide den ene den andra. Men hungrar någon, han äte hemma; på det J icke tillhopa kommen till fördömmelse. 1 Cor. 11: 23—34. Math. 26: 26—28. Marc. 14: 22—24. Luc. 12: 19—20.

25. Om *Christi Rike*.

Guds rike kommer icke med utvärtes afhöf. Ej heller varder man sägande: Si här, eller si, der äret! ty si, Guds rike är invärtes i eder. Luc. 17: 20, 21. Evangelium om riket skall varda predikadt i hela världen, till ett vittnesbörd öfver allt folk: och då skall ändan komma. Math. 24: 14.

26. Om den *Andeliga Vaksamheten* eller *Själasorgen*.

Ser till; vaker och beder: ty J veten icke när tiden är (för Christi tillkommelse och eder ändalykt). Hvad jag säger eder, det säger jag allom: Vaker! Marc. 13: 33, 37.

27. Om den *smala och breda vägen* och *Porten*, eller om det *saliga Korsslifvet*, och *osaliga vällustlifvet*.

Går in igenom den trånga porten: ty den porten är vid, och den vägen är bred, som dra-

drager till fördömmelse; och de äro många, som gå på honom. Och den porten är trång och den vägen är smal, som drager till lifvet; och få äro de, som finna honom. Math. 7: 13, 14. Vinlägger eder derom, att J kunnen ingå genom den trånga porten; ty många, säger jag eder, skola söka derefter, att de måga inkomma, och skola dock icke kunna. Luc. 13: 24.

28. Om *derättfärdigas klokhet.*

J skolen icke gifva hundarna det heligt är, och edra perlor skolen J icke kasta för svin: att de icke trampa dem med sina fötter, och vända sig om emot eder och rifva eder. Math. 7: 6. Varer snälle (sluge) som ormar, och enfaldige, (utan arg list), som dufvor. Cap. 10: 16.

29. Om *Kyskhet.*

J hafven hört, att det var sagt dem gammal: du skall icke göra hor. 2 Mos. 20: 12. 5 Mos. 5: 8. Men jag säger eder: Hvilken som ser på en qvinna, till att begära (med köttslig begärelse till) henne, han hafver allaredo gjort hor med henne i sitt hjerta. Math. 5: 27, 28.

30. Om *de trognas fullkomlighet.*

Varer fullkomlige, såsom eder himmelske Fader fullkomlig är. Math. 5: 48.

31. Om *dem, som salige varda.*

Då öppnade Herren sin mun, lärde sina lärjungar, och sade: *Salige* äro de, som äro andelige fattige; ty himmelriket hörer dem

till. *Salige* äro de bedröfvade; ty de skola få hugsvalelse. *Salige* äro de saktmodige; ty de skola besitta (den nya) jorden. *Salige* äro de som hungra och törsta efter rättfärdigheten; ty de skola varda mättade. *Salige* äro de barmhertige; ty dem skall ske barmhertighet. *Salige* äro de renhertade; ty de skola se Gud. *Salige* äro de fridsamme; ty de skola kallas Guds barn. *Salige* äro de, som lida förföljelse för rättvisans skull: ty dem hörer himmelriket till. *Salige* ären J, när menniskorna försmäda och förfölja eder och säga allt ondt emot eder, ljugande för mina skull: Glädjens och fröjdens eder: ty eder lön är stor i himmelen. Math. 5: 2 — 12.

Slutet.

Älsken J mig, så hållen min bud; och jag skall bedja Fadren, och Han skall gifva eder en annan Hugsvälare, att Han skall blifva när eder evinnerliga: Sanningens Anda, den verlden icke kan undfå; ty hon ser Honom icke, och känner honom icke; men J kännen Honom: ty Han blifver när eder, och skall vara i eder. — Den min bud haver och håller dem, han är den mig älskar: och den mig älskar, han skall varda älskad af minom Fader; och jag skall älska honom, och honom skall jag uppenbara mig. — Den mig älskar, han varder hållande min ord, och min Fader skall älska honom: och vi skola komma till honom, och blifva boende när honom. Men den mig icke älskar, han håller icke min ord; och det ordet J hören, är icke mitt, utan Fadrens, som mig sändt haf-

ver. Joh. 14: 15 — 24. Icke varder hvar och en kommande in i himmelriket, som säger till mig, Herre, Herre; utan den som gör min Faders vilja, som är i himmelen. Derföre hvar och en som hörer dessa min ord, och gör derefter, honom liknar jag vid en vis man, som sitt hus byggde på ett hälleberg. Så föll slagregn, och kom flod, och vädret blåste och stötte på huset: och föll dock icke omkull, ty det var grundadt på hälleberget. Och hvar och en som hörer af mig dessa ord, och gör icke derefter, han liknas vid en fåvisk man, som byggde sitt hus på sanden. Och föll slagregn, och kom flod, och vädret blåste, och stötte på huset; och det föll omkull, och dess fall var stort. Math. 7: 21, 24 — 27.

www.books2ebooks.eu